

spise, dvoudílném »Řízení trestním rakouském« (I. 1887, II 1897) i v monografii »Vyučení obviněného z vazby vyšetřovací« (1893), jež jsou pomníky nehynoucí ceny jeho práce na poli trestního procesu.

Z pozdější jeho činnosti mají význam přímo průkopnický jeho práce v oboru práva tiskového, jehož vědeckému zpracování dal základ. Zálibu pro právo procesní udržel si Storch i v další činnosti vědecké. Když po převratu byl ustanoven předsedou komise pro reformu československého trestního práva procesního, nemohlo jistě býti šťastnější volby.

Právo formální je jen prostředkem jak uskutečnit právo hmotné. Storch proto pilně sledoval práce komise pro reformu trestního práva hmotného a k vydanému návrhu všeobecné části trestního zákona napsal dvě studie, z nejlepších o osnově. V Právniku 1922 zabývá se obtížným problémem »Trestu smrti v osnově československého zákona trestního v r. 1921«. Ve Sborníku věd právních a státních z roku 1922 ve článku »Hájení obviněného v budoucím trestním řízení československém« řeší tuto otázku na podkladě rozdělení trestných činů dle osnovy a podává zároveň ukázkou, jakým směrem by se bral při reformě československého trestního práva procesního.

Není pochyby, že by se mu podařilo, jak o tom svědčí již kritické poznámky, roztroušené v jeho dřívějších dílech, spojit snahu o zaručení svobody individua s potřebou ochrany společnosti, jak se stalo již v Československé osnově trestního zákona, a postavit tak formální právo na stejný ideový základ jako právo hmotné. Dlužno proto litovati jeho smrti tím více, že odešel právě nyní, krátce před dokončením prací na zatímním návrhu československého trestního zákona, jimiž byl dán podklad k reformě práva procesního. —ř.

In memoriam. Zemřel univ. prof. PhDr. František Drtina, který v počátcích našeho státu stál v čele ministerstva školství a nár. osvěty jako státní tajemník. Za jeho správy počala se zřizovati druhá česká universita v Brně, o níž již za Rakouska se zesnulý přičiňoval ze všech sil, stejně jako vědec, tak jako politik-poslanec na říšské radě vídeňské. Poněvadž s touto universitou dostalo se i naší vědě právnické druhého významného střediska, je povinností naší s díkem vzpomenouti zesnulého, jednoho z těch, kteří o ni mají zásluhu. —

Prof. Miloslav Stieber šedesátníkem. Není tomu dlouho, co oslavovali jsme šedesátiny prof. Kadlece. Téměř právě za měsíc slaví své šedesátiny druhý badatel v oboru dějin práva ve střední Evropě — prof. Stieber a my připojujeme se k oslavě jeho stručným článkem. Ač prof. Stieber jest profesorem téhož předmětu jako prof. Kadlec, liší se od něho svým zvláštním pojetím i metodou. Stal-li se prof. Kadlec budovatelem dějin veřejného práva ve střední Evropě, jest prof. Stieber zakladatelem badání o dějinách soukromého práva ve střední Evropě.

Prof. Stieber narodil se 16. února 1865 ve Slaném, kdež po studiu na gymnasiu v Praze a na právnické pražské fakultě stal se advokátem. Stal se tudíž praktikem a bohatá prakse advokátní prospěla nesporně jeho badání historickému. Neboť prof. Stieber jest v první řadě právním historikem, ale prakse jeho poskytla mu vzácný dar: bráti zřetel při líčení historickém též k nynějšímu právnímu vývoji. To jest směr, kterým běže se ve svých pracích při všem svém badání. Již v prvním velkém svém díle »K vývoji správy« (1901) jest to patrné. Neboť jak podtitul ukazuje: »Vliv českých živlů na správu v Dolních a Horních Rakousích a její význam pro rakouský exekuční proces« všimá si autor tu nejen dějin, nýbrž přihlíží i k právu modernějšímu i modernímu, k němuž naši historikové právníci ještě nepřihlédli. Ač habilitoval se prof. Stieber pro dějiny německého práva (o osudu svého habilitačního spisu napsal zajímavý článek do Památníku Všehrdu), přece zabývá se téměř výhradně právem českým. Jak učinil v prvním svém spisu, zkoumá však při svém studiu práva českého vlivy cizí, ale přihlíží i k vlivům, kterými působilo právo české na práva jiná zvláště na právo v zemích ra-